

- Νικόλαος ιερεὺς Τριβιζᾶς μάρτυρας ἄνωθεν—
- Γεώργης Ἀναπλάτης μάρτυρας.
- Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

384

Διορισμὸς δραγάτη σὲ ἀγροτικὰ κτήματα

φ. 213^{r-v}

/ Ἐβγαλμένη καὶ πάλι Φ 220

/ + Εἰς δόξαν Χριστοῦ ἀμήν. 1683/ Δικεβρίου 24/ εἰς τὸ ἀρχοντικὸν τοῦ ἀφέντη / Ἰακουμάκην Μπαρόντζη ἐδῶ παρὼν ἡ ἀφεντίαν του ὁμάδι μὲ τὴν ἀρ- / γόντισσάν του κυρία Μαρουδιὰ καὶ ἀπὲ τὸ ἄλλον μέρος ὁ κύριος Ἰωάννης Λούμπας / τὸ ὅποιο ἄνωθεν ἀντρόῦνο βάνου τὸν ἄνωθεν κύριον Ἰωάννη διὰ ἐπίτρο / πόν τος ὡς τὸ ἴδιόν τος κορμὶ καὶ ὡς δεργάτην νὰ παραστέκην καὶ νὰ κυ / νηγῷ τὸν τόπον τος ἥγου τὴν μπάρτην τος ὅποὺ ἔχουν καὶ ποσσεντέρου / μέσαν εἰς τὸν ντόπο τοῦ Πα- νέρμου καὶ εἰς τὸν Χείμαρρον νὰ τὸς ἐμαζώ / νη τὶς ἐντριτίες τος καὶ νάχη καὶ τὴν ἔγνοια εἰ σὲ σκοτώματα καὶ εἰς παρα / δώματα νὰ τὸς ἐμαζώνει ὅλα τος τὰ δικαιώ- ματα καὶ ὄντας γενεῖ σκό / τωμα εἰς τοὺς αὐτοὺς τόπους νὰ τὸ μοιράζου / μὲ τοὺς ἄλλους / πόρχου νὰ κά / μου στὸν τόπο / ἀπὸ κεῖ πούθελε σκοτωθῆν νὰ τὸ φέρ / νη εἰς τὸ ἀρχοντικόν τος τὴν μπάρτη τος καὶ εἰ σὲ ὅ,τι ἄλλα δικαιώματα ὅποὺ ἥθελε τὸς ἀγγίζει / νὰ εἶναι κρατημένος νὰ τὰ θεωρῆν καὶ νὰ τὸς τὰ μαζώνη καὶ ἀν- ἵσως καὶ ὁ αὐ / τὸς Ἰωάννης ἥθελεν τύχειν καὶ δὲν ἥθελε μπορεῖ νὰ κάμη κανέναν ζάφτιν νὰ / ἔρχεται νὰ τὸ λέγην τοῦ ἄνωθεν ἀφεντότοπου νὰ τὸν ἐντεφεντέρην καὶ νὰ / τὸν ἐμαντινιέρην εἰς πᾶσαν ἐνάντιο καὶ εἰς τὴν νιτράδαν τῶν ἐντριτίω / ὄντας εἶναι ὁ καιρὸς νὰ θέλου νὰ βάλου χερικὸν νὰ θερίζου νὰ ἔρχεται νὰ / τὸ λέγην τοῦ ἄνωθεν ἀφεντότοπου νὰ εἶναι μὲ τὸ θέλημά του καὶ ἔτζι νὰ εἶναι / κρατημένος ὁ αὐτὸς κύριος Ἰωάννης νὰ τὶς μαζώνη τὶς ἐντριτίες νὰ τὶς βάνη ἐ / κεῖν εἰς ἔνα σπίτιν καὶ ἀπομαζώνοντάς τὶς νὰ ἔρχεται νὰ λέγην τοῦ ἀρχου νὰ / παίρνη ζᾶ νὰ πηγαίνη νὰ τὶς παίρνη τὶς αὐτὲς ἐντριτίες καὶ νὰ εἶναι / κρατημένος ὁ αὐτὸς Ἰωάννης νὰ βάζην καὶ αὐτὸς τέσσερα ζᾶ νὰ φορτώ / νουνται καὶ αὐτὰ νὰ ἔρχουνται μέσαν μὲ τὰ ἄλλα. Ἀκόμα νὰ εἶναι κρατημένος [...] ὁ / αὐτὸς Ἰωάννης νὰ μαζώνη τὶς ἐλιές τοῦ Πανέρμου καὶ τοῦ Χείμαρρου νὰ τὶς ἀνε / κατώνει νὰ τὶς βγάζην λάδι καὶ νὰ τὸ φέρνη μέσαν τὶς ἐμισὲς ἀπὸ / δύο καρτούτζα καὶ τὶς ἐμισὲς ἀπὸ ἀνάμισυν εἰς κάθεν πινάκιν καὶ / ἀκόμη ὄντας ἥθελε πάγειν ὁ ἄρχος ἐκεῖν εἰς τὸν ντόπον νὰ εἶναι κρα-

τη / μένος ὁ κύρος Ἰωάννης νὰ τοῦ κυβερνᾷ τὰ ζῆτα του καὶ νὰ τὰ μαντινιέρη καὶ νὰ τὸν ἐ / σελβέρην εἰς κάθε του δουλειά. Ἀκόμα δητας εἶναι ὁ καιρὸς νὰ θέλου νὰ / βάλου χερικὸν νὰ ἀλωνέβγου νὰ ἔρχεται νὰ λέγην τοῦ ἀρχουν νὰ πηγαίνη ἐκεῖ / καὶ νὰ κρατῇ καὶ ζῆται νὰ βάνη τὴν ὀρδινία του καὶ ροῦχον του ἀπάνω. Ἀκόμα / σὲ δσαν ζῆται λιανὰ χοντρὰ ἢ μουχτερὰ ποὺ ἥθελε βάλει ὁ κύρος Ἰωάννης μέσαν / στοὺς αὐτοὺς τόπους τὸ νομὸν ὃποὺ τοῦ ἀνκίζειν τὸ παίρνει ὁ ἀρχος ἀπάνω του / ὡσὰν ἀνθρωπός του ὃποὺ εἶναι νὰ μὴν ἔχην ἀπὸ ἄλλο κανεὶ τὸ τόπου κα / νένα ἐμπόδιο." Οθεν εἰς βεβαίωσιν ὃποὺ ἥθελε ἔβγειν ἀπὸ τοὺς παρόντας / ταιριασμοὺς νὰ πληρώνῃ χοντάνα ρεάλια πέντε ἥγου 5/ καὶ ἀν τσως πάλι καὶ ὁ / αὐτὸς Ἰωάννης δὲν ἥθελε φέρνει καὶ νὰ δώνῃ ὅλα ἐκεῖνα ὃποὺ τὸς ἀγγίζου / καὶ πρε / μετά / ρησε / νὰ εἶναι / πρι- βάδος ἀπὸ μέσαν καὶ τὰ ἑξῆς. "Οθεν εἰς βεβαίωσιν τοῦ παρόντος ἀπογρά / φειν καὶ ὁ ἀρχος ὑπὸ χειρός του καὶ διὰ τὴν ἀρχόντισσάν του — —

/ — Γιάκουμος Μπαρότζης κι ἡ συβία μου βεβαιώνομε τὸ παρό —

/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

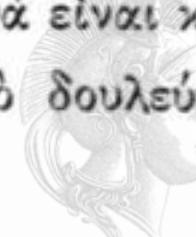
385

Παντίκι

φ. 213^v-214^r

/ Ἐβγαλμένη

/ + Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1683/ ἐν μηνὶ Γεναρίου 7/ εἰς τὸ σπίτιν κάμοῦ τοῦ / ὑπογράφοντος νοτάριου ἐνεφανίστην ὁ κύρος Μιχάλης Κατρεφτάκης πρόενδρος καὶ οίκο / νόμος τῆς κυρίας μας τῆς Φανερωμένης καὶ ἀπὲ τὸ ἄλλον μέρος ὁ κύρος Ἀνεγνώστης ποτὲ Γεωργί / ου Παπαδιᾶς λέγοντας ὁ ἀνω εἰρημένος κύρος Μιχάλης πώς τὸ ἀνωθεν μοναστήριον τῆς κυ / ρίας μας τῆς Φανερωμένης ἔχειν ἔνα κομμάτιν χωράφιον εἰς τὸ μέρος τοῦ Κινίδαρου / σύνυπλιο παπᾶ Γεώργη / Προκόπη / καὶ Κουμούνας / Στράτας / μὲ δέτρα του ἐλιές πρινιές καθὼς εύρισκεται γῆς δέντρα ἀπὸ τὴν σήμερον τὸ δίνει καὶ πα / ραδίνει τον καὶ παντικιάζει τον τοῦ ἀνωθεν κύρος Ἀνεγνώστην ο διὰ μισάρικον παντοτινὸ / μὲ τοὺς κάτωθεν κοντετζιόνες καὶ ταιριασμοὺς ξεχός ἀπὸ μιὰ ἐλαία ὃποὺ εἶναι μέσαν εἰς / τὸ αὐτὸν πρᾶμα ὃποὺ οἱ ἴδιοιν νοικοκυροὶν τὴν ἔξερουσιν ποιὰ εἶναι καὶ παρανγγείλου νὰ / τὴν ξέρουν καὶ οἱ μεταγενέστεροιν νὰ πηγαίνη κατὰ διαδοχὴν ὃποὺ τὴν ἔχειν τὸ ἴδιον / ἀνωθεν μοναστήριν μὲ τὸν "Αγιον Γεώργιον ὃποὺ εἶναι εἰς τὸν Κινίδαρον τὸ ὃποῖον τοῦ / τὸ δώνει χωρὶς κακμιᾶς λογῆς πληρωμὴν μόνον νὰ εἶναι κρατημένος ὁ αὐτὸς κοπιατζῆς / τὸ αὐτὸν πρᾶμα νὰ τὸ καλλιεργᾶ καὶ νὰ τὸ δουλεύῃ εἰς τὴν

ΑΚΑΔΗΜΙΑ
ΑΘΗΝΩΝ